

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de patientia martyrii. ca. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

De patientia martyrii

Caput xix

Porro ad confirmandam patientiæ virtutem, præter ea quæ hæcenus dicta sunt, Martyrum Christi victorias atque triumphos contemplari operæpretium erit. Eculei, laminæ, sartagine, fustigationes, omnia tormentorum genera proponebantur illis, qui gentilium deos adorare nollent. At vero fortissimi fidei, et Christi milites, perferre multo grauiora quam tyrannorum impietas excogitare poterat, parati erant. Promissis etiam ingentibus ad sacrificandum sollicitabantur, opum, honorum, dignitatum, sed quæ suppliciorum terrificationibus non cedebant, nec pollicitationum quidem magnitudine moueri poterant. Itaque in proposito perstantes, non modo imperata non fecerunt, verum etiam Christum suum libentius confidenti usque prædicarunt, palam docendo hunc quidem dei verum esse filium, & idola vana non deos esse, sed malorum demonum inuenta, ut homines impiæ credulitatis laqueo captos, in barathrum traherent perditionis. Cumque post multos corporis cruciatus ad necem damnarentur, sine vitæ intrepidi expectabant, magisque timebant ne dimittantur, quàm ne occidantur. Fortiores ergo & tormentis & carnificibus, & regibus fuisse, dum pro iustitia, pro veritate, pro deo certarent. Vicerunt supplicia patientia, prophana imperatorum edicta constanter atque immota christiani nominis confessione. Deos deosque colere compellebantur, illi vero his contemptis Christum crucifixum colendum adorandumque esse asseuerabant. Cum hac sententia finire, martyrii victoria erat. Vulnera autem corpore excepta, membrorum lacerationes exustiones, fidelis militiæ insignia existimabantur, & inuenta virtutis certissima testimonia. Atque ita Romani principes omnium potentissimi, urbium, puinciarum, regnorum victores, a solis Christi seruis & inermibus & paucis & mori volentibus victi sunt, quando ne vnum quidem ex his qui constanter Christum confitebantur, in tu

am trahere sententiam totis imperij viribus potuerunt
 Po fremo ut omnibus pateret ipsos esse superatos, ma-
 nus dederunt his quos persequabantur, & abiecto fal-
 sorum deorum cultu, pro quo pertinacius quam pro fi-
 nibus regni stabant, religioem Christi quam delere ni-
 tebantur. susceperunt. Quid est enim aliud in sententi-
 am aduersarii concedere, nisi plane se victum confiteri
 De his igitur qui totum fere terrarum orbem suo sub-
 diderant imperio, ipsi Christi milites triumpharunt:
 non armis pugnantes, sed patientia; non viribus, sed fi-
 de: tanto ista fidelis patientiae virtus omni vi humana
 potentior extitit atque validior. O praestantissimam
 pro Christo patientium virtutem. Inuictos vicerunt, to-
 tius orbis dominatoribus imperare coeperunt, dum pro
 Christi nomine nihil non sustinendum iudicant, dum
 illis quoque a quibus vulnera patiuntur, mederi desi-
 derant, dum denique in tenebris errantibus lumen osten-
 dere veritatis cupiunt. Qui enim calicem domini per
 patientiam bibebant, inebriati sunt vino charitatis, ita
 ut pro illis quoque orarent a quibus caedebantur, il-
 lis viam salutis aperirent, quorum immanitate ipsi tru-
 cidabantur. Magis eis dolori erat, persecutores suos er-
 rore interire, quam se illorum saevitia excruciant mor-
 teque affici. Omnibus itaque aduersarioꝝ iniurijs for-
 tior in ipsis erat dilectio. In nunc miser & infelix homo
 minus ab altero offensus, leuius laesus, irascere & exar-
 desce furore, & odii stimulis agitatus vindictam para-
 ut & illum pro cuius salute mori debueras perdas, &
 ipsemet infelicius intereas, nolenti enim iniuriam re-
 mittere deus peccata non ignoscit. Nunquam in sancto-
 rum martyrum consortium venire poteris, qui illorum
 tolerantiam non fueris imitatus. Vindicari vis de inimi-
 co, & te dei manet vindicta, ipse qui tibi ignoscere vo-
 lenti parabat patientiae coronam, iniuriam referenti
 debita impatientiae ingeret supplicia. Amando inimi-
 cos non vlciscendo ad martyrii gloriam peruenitur, &
 is cum Christo regnat, qui cum Christo pati mauult ma-
 la quam reddere. Martyr es, si bonum reddis pro malo,

fin vero malum malo rependis, Christi aduersarius es,
 qui iubet & inimicos diligere. Hic nepe gloriosissimus
 fuit martyrum triumphus, pati iniuriam, & pro iniu-
 ria referre beneficium, vitam impendere, & animas lu-
 crari Christo. Videbant impij quam illi constantes es-
 sent in proposito, quam parati ad omnia extrema sube-
 unda prius, quam vt Christum desererent, & cogitare
 cogebantur, nequaquam vanum esse, quod tormento-
 rum patientia vitæq; impendio defendi cernebant, mi-
 raculorum etiam magnitudine, quæ per illos fiebant cõ-
 moti conuertebantur & qui paulo ante in Christianos
 grassati fuerant, cum Christianis necari optabant. At-
 que ita auctis ampliatisq; rebus Christianitas præuale-
 re cœpit, infidelitas dissolui, & euanescere, crux sancta
 adorari, idola vana euerri, Christus dominus excoli, di-
 aboli potestas calcari. Ipso denique martyrum
 sanguine creuit ecclesia, & effuso cruore pinguior facta
 perquam huberem emisit segetem fideiũ filiorũ. O bea-
 ta mors, quæ mortalibus largita est immortalitatem,
 infidelibus fidem & errantibus veritatem, pereuntibus
 salutem, & pro Christo patientibus gloriam. Cui vn-
 quam regũ principumq; terræ tantũ boni attulere o-
 pes, delicia, amicitia, victoria, regna, imperia, quan-
 tum vni fidei martyri sua tormenta? Petrus per crucẽ,
 Paulus per gladium, per ictus lapidum Stephanus, atq;
 alij per alias corporis afflictiones, ascensum sibi ad cæ-
 lum parauerunt, & nunc omnes bonis perfruuntur æ-
 ternis, nunc cum domino suo regnant, quia pro nomi-
 ne eius mundi aduersa forti animo pertulerunt. Futu-
 rorum ergo bonorum spe erecti, etiam in tormentis a-
 nimo gaudebant, & cum flagellati fuissent apostoli, i-
 bant gaudentes a cõspectu concilij, quoniam digni ha-
 biti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. Ad quod
 sane gaudium & nos inuitant atque hortantur, volen-
 tes & martyrii sui habere socios, & gloriae consortes.
 Vnde Iacobus Apostolus: Omne gaudium (inquit) exi-
 stimate fratres mei, cum in tentatiões varias incideritis
 scientes quod p̄batio fidei vestræ patientiã operatur,

Petrus
 Paulus
 Stephanus

Apostoli

Iacobi .i.

1. Pet. 4.

Roma, 5

1. Cor. 12

patientia autem opus perfectum habeat, ut sitis perfecti & integri, & in nullo deficientes. Ipse etiam apostolorum caput Petrus. Communicantes Christi passionibus gaudete, ut & in reuelatione gloriae eius gaudeatis exultantes. Vas electionis Paulus non solum gaudet, sed etiam gloriae. Gloriamur, inquit, in tribulationibus, scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatione vero spem, spes autem non confundit, quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum, qui datus est nobis. Et iterum ait. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi, propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis pro Christo. Gaudent ergo atque etiam gloriantur in pressuribus iustus mundi omnes sancti, & nos dolebimus. Doleat qui diffidit, gaudeat autem & gloriatur, qui spem suam in deo collocavit.

De exhortationibus ad patientiam martyrii. Cap. XXI.

Ioha. 16.

Luc. 21.

Quod si milites suos rex ipse caelestis non in delicias & voluptates huius seculi, sed in conflictum & certamen saeuientium persecutionum destinabat, ut vincens inestimabilis boni donatiuum distribueret, profecto ad militiam eius nullo modo pertinere poterit, qui non ita se subiecit, ut pro tuenda veritate nec supplicia nec mortem subire recuset. Is demum Christo militat, qui saepe mundi turbinibus quatitur, & nunquam superatur, dicente ipso domino. In mundo pressuram habebitis, sed confidite, ego vici mundum. Quando hic qui vicit mundum, seruos suos confidere iubet, nullus de victoria futura dubitandi relinquitur locus. Quia cum virtute ipse vicit mundum, eam aduersus persecutiones certantibus nobis commodabit, ut vincamus. Immittent vobis, inquit, manus suas, & persequent, tradentes in synagogas & custodias, trahentes